

آهن درمانی و سردردهای میگرنی

دکتر محمود غلامرضا میرزا^۱، دکتر سلیمان خیری^۲، شمسعلی خسروی^۳، دکتر ابوالفضل خوشدل^{۴*}، زهرا کیوانی^۵، دکتر زیبا امینی^۶

گروه مغز و اعصاب- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، ایران، مرکز تحقیقات بیوشیمی بالینی- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران، گروه بهداشت عمومی- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران، گروه پرسنلی- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران، پژوهش عمومی- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۰/۷/۲۰ اصلاح نهایی: ۹۰/۸/۱۳ تاریخ پذیرش: ۹۰/۹/۱

چکیده:

زمینه و هدف: میگرن یکی از اشکال شایع سردرد می باشد که علت و مکانیسم کاملاً شناخته شده ای نداشته و علیرغم ارتباط بین کم خونی فقر آهن و سردرد، ارتباط این بیماری با حملات میگرن مشخص نیست. این پژوهش با هدف تعیین تاثیر آهن درمانی در شدت و مدت زمان حملات سردرد در بیماران مبتلا به میگرن انجام شده است.

روش بررسی: این مطالعه شبه تجربی بر روی ۹۰ نفر از زنان مبتلا به میگرن، در سه گروه ۳۰ نفری (با تعادل منفی آهن، با آنمی فقر آهن و یا با آهن خون طبیعی)، در سه دوره ۴۵ روزه انجام گردید. برای بیماران هر سه گروه در هر سه دوره درمانی داروی والپروا سدیم (mg ۴۰۰ روزانه) تجویز گردید و در دوره دوم درمان بیماران هر سه گروه علاوه بر والپروا سدیم، روزانه سه قرص سولفات آهن حاوی mg ۵۰ آهن دریافت نمودند. تعداد حملات و شدت سردرد بیماران قبل از شروع درمان و در انتهای هر دوره درمانی مورد بررسی قرار گرفت. داده ها توسط آمار توصیفی و آزمون آنالیز واریانس موردن تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: تعداد حملات میگرن گروه با آهن خون طبیعی در دوره دوم تعادل منفی آهن و با آنمی فقر آهن کاهش کلی نسبت به دو گروه دیگر بطور معنی داری بالاتر بود ($P<0.05$). شدت حملات در دوره اول درمان در گروه با آهن خون طبیعی بطور معنی داری نسبت به دو گروه با تعادل منفی آهن و با آنمی فقر آهن کمتر بود ($P<0.05$). در دوره سوم نیز شدت حملات گروه با آهن خون طبیعی از شدت حملات گروه با تعادل منفی آهن بطور معنی داری کمتر گزارش گردید ($P<0.05$).

نتیجه گیری: با توجه به نتایج این مطالعه، می توان داروی آهن را جایگزین بخشی از تدابیر درمانی رایج در بیماران مبتلا به میگرن که دچار کم خونی فقر آهن هم می باشند.

واژه های کلیدی: آهن درمانی، کم خونی فقر آهن، میگرن.

مقدمه:

برابر بیشتر از آقایان (۲) و بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی رتبه نوزدهم اختلالات ناتوان کننده را به خود اختصاص داده است (۳). علی رغم اینکه پاتوفیزیولوژی واحدی را در مورد این بیماری نمی توان ذکر کرد، توارث در آن دخیل و بعضی از مواد غذایی و حملات روحی به عنوان برانگیزنده آن مطرح

میگرن به عنوان شایع ترین شکل سردرد مزمن با طول مدت ۴-۷۲ ساعت و فواصل بدون درد و گاهی با علامت هایی قبل از حمله سردرد مثل خطوط زیگراگ یا ستاره در میدان بینای و در طول حمله با علائمی مثل تهوع، استفراغ، ترس از نور یا ترس از صدا تشخیص داده می شود (۱). این سردرد در خانم ها ۲-۳

*نوبتمنده مسئول: شهرکرد-رحمتیه- دانشکده پزشکی- مرکز تحقیقات گیاهان دارویی- تلفن: ۰۳۱۱-۳۳۴۶۷۹۲،

E-mail:nikakhosh@gmail.com

فقر آهن و بیماری میگرن ارتباط معنی داری وجود دارد (۱۸) علی رغم مطالعات انجام شده هنوز ارتباط بین مصرف آهن و میگرن به درستی مشخص نیست لذا این تحقیق با هدف تعیین تاثیر مصرف آهن در بیماران میگرنی با تعادل منفی آهن و یا با آنمی فقر آهن در مقایسه با بیماران بدون فقر آهن انجام شده است.

روش بررسی:

در این مطالعه تجربی که پس از موافقت کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد و ثبت در مرکز کارآزمایی بالینی ایران (IRCT201107117004N1) انجام گردید، از بین بیماران مراجعه کننده به کلینیک تخصصی این دانشگاه ۹۰ نفر بیمار میگرنی در قالب سه گروه ۳۰ نفری به قرار زیر انتخاب شدند. گروه اول میگرن با تعادل منفی آهن، گروه دوم میگرن با آنمی فقر آهن و گروه سوم بیماران میگرنی با آهن خون طبیعی بودند. بیمارانی با تعادل منفی آهن در نظر گرفته شدند که فریتین سرم آنها کمتر از ۲۰ میکروگرم در لیتر ولی بقیه فاکتورهای مربوط به کم خونی نرمال بودند. معیار آنمی فقر آهن نیز به قرار زیر بود (۱۹):

MCHC<30g/d, MCV<80fl, TIBC>360 μ g/dl, MCH<27pg/d, Hb<10g/dl, HCT</33, FRRITIN<15 μ g/ml

بیماران همگی مونث و محدوده سنی ۱۵-۴۵ سال بودند و تائید تشخیص میگرن توسط متخصص مغز و اعصاب و با استفاده از پرسشنامه استاندارد شده انجمن بین المللی سردرد (IHS) انجام گردید. قبل از بررسی در صورت شک به دیگر بیماری‌ها اقدامات پاراکلینیک مناسب (سی تی اسکن و نوار مغز) انجام می‌شد.

معیارهای خروج از مطالعه عبارت بودند از: حاملگی، شیردهی، مصرف داروهای ضد بارداری خوراکی یا سایر هورمون‌های جنسی، بیماری‌های سیستمیک مانند فشار خون بالا، آسم، نارسایی احتقانی قلب، ناراحتی‌های گوارشی، مصرف داروهای روانپزشکی و بیمارانی که به علت بعد مسافت قادر به

می باشند (۴). در مطالعات جدید بر کاهش جریان خون ناحیه ای مغز در حین حملات میگرن اشاره شده است (۵). کم خونی فقر آهن شایع ترین نوع کم خونی و شایع ترین اختلال تغذیه ای در دنیا است (۶). این آنمی بیشتر در زنان و بخصوص در سنین ۱۵-۴۹ سال شیوع بالایی دارد (۷). طبق برآوردهای انجام شده توسط سازمان بهداشت جهانی (WHO) حدود ۱۴۹ میلیون نفر در ناحیه مدیترانه شرقی مبتلا به این بیماری هستند (۸). آنمی با علایمی نظیر خستگی، کاهش فعالیت بدنی، تنگی نفس، تپش قلب و سردرد بروز می‌نماید و دارای عوارضی نظیر ضعف عمومی، افسردگی، کاهش توانایی و عملکرد جسمی، اختلال در رشد و تکامل فیزیکی و ذهنی، کاهش حافظه و قدرت یادگیری به ویژه در رده‌های سنی پایین و در دوران رشد، افزایش قابلیت ابتلا به عفونت در تمام گروه‌های سنی، افزایش آستانه درد، تغییرات خلقی، اختلال در تمرکز حواس همراه می‌باشد (۷). ژنتیک نیز در این بیماری نقش عمده‌ای دارد (۹). آهن فاکتوری است که برای رشد سلول‌ها، بخصوص سلول‌های عصبی نقش بسزایی دارد (۱۰) و نقش آن در فعالیت‌های هیبوکامپ و رفتارهای شناختی مشخص شده است (۱۱). کمبود آن ممکن است در هر سنی منجر به سکته مغزی گردد (۱۲). دیده شده است که میزان فعالیت آنزیم منوآمینواکسیداز پلاکتی در میگرنی‌ها و در آنمی فقر آهن هر دو کاهش می‌یابد (۱۳). همچنین نشان داده شده است که آهن برای سنتز و فعالیت آنزیم فوق لازم است (۱۴). ضمناً در میگرن قاعدگی (Menstrual migraine) افت بعضی از یون‌های خون از جمله آهن را به دنبال تغییرات هورمونی دخیل می‌داند (۱۵). Raskin یکی از علل سردرد در بیماران آنمیک را کم شدن اکسیژن سلول‌های مغزی می‌داند (۱۶) و بالاخره در مطالعه ای در سال ۲۰۰۵ بر روی ۹۰ بیمار میگرنی دیده شد که نفر از آنها مبتلا به بیماری سیلیاک می‌باشند و حذف گلوتن از رژیم غذایی باعث بهبود سردرد آنها گردید (۱۷). بر اساس مطالعه کیوانی و همکاران بین کم خونی

معنی داری $P < 0.05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها:

سن بیماران در دامنه ۱۵ تا ۴۵ سال با میانگین 28.4 ± 8.4 سال بود. مدت زمان ابتلاء به میگرن بیماران در دامنه ۱ تا ۲۸ سال با میانگین 5.9 ± 5.3 سال بود. ۶۲ نفر (۶۸٪) از بیماران دارای سابقه میگرن در افراد خانواده خود بودند. ۵۴ نفر (۶۰٪) از بیماران دارای سردرد میگرنی یک طرفه و بقیه دارای سردرد میگرنی دو طرفه بودند. استرس در ۲۸ نفر (۳۱٪) از بیماران بیشترین نقش در آغاز حملات میگرن و ورزش با تاثیر در ۲ نفر (۲٪) کمترین نقش را داشته است. در این میان، خستگی در ۲۰ نفر (۲۲٪)، عادت ماهیانه در ۱۲ نفر (۱۳٪) فعالیت فیزیکی در ۱۲ نفر (۱۳٪)، بیخوابی در ۱۰ نفر (۱۱٪) نور در ۲ نفر (۲٪) و خوردن برخی از غذایها در ۲ نفر (۲٪) منجر به آغاز حملات میگردیده است. ۴۷ نفر (۵۲٪) از بیماران دارای علائم همراه سردرد نیز بودند در حالی که سایرین به غیر از سردرد علائم دیگر را ذکر نکردند. شایع ترین

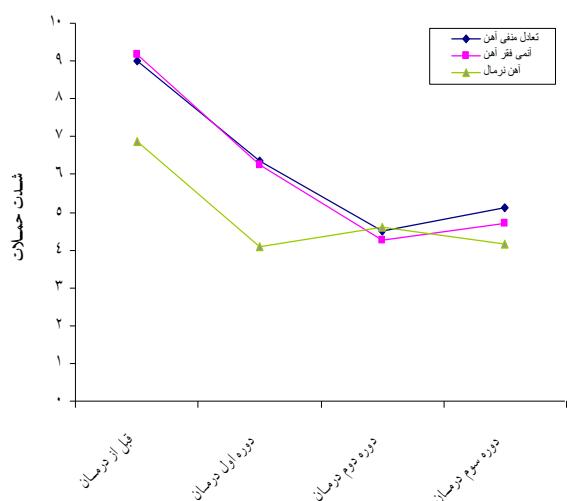
همکاری نبودند یا تعداد حملات آنها کمتر از سه حمله در طول یک ماه بود.

قبل از شروع درمان تعداد و شدت حملات، طول مدت سردرد و دیگر موارد مورد نیاز در طول ۴۵ روز قبل از طریق پرسشنامه ثبت گردید. تعداد و شدت سردرد بیماران در سه دوره درمانی ۴۵ روزه نیز مورد بررسی قرار گرفت. در هر سه دوره به هر سه گروه به مدت ۴۵ روزه عنوان پیشگیری داروی والپروات سدیم با دوز 400 mg روزانه تجویز گردید و در دوره دوم درمان بیماران هر سه گروه علاوه بر والپروات سدیم، روزانه سه قرص سولفات آهن حاوی 50 mg آهن دریافت نمودند. بیماران در صورت نیاز به مسکن مجاز به مصرف کپسول ایندومتانسین ۲۵ میلی گرمی بودند. بیماران هر ۱۵ روز یکبار با مراجعه به پزشک یا به صورت تلفنی پیگیری شدند و در انتهای هر دوره، ضمن جمع آوری پرسشنامه های مربوطه، از بیماران یک اسپر خون محیطی گرفته و Iron supply studies به عمل آمد. مجموع داده ها با استفاده از آمار توصیفی و آزمون آنالیز واریانس همراه با آزمون LSD و آنالیز واریانس مشاهدات تکرار شده در سطح

جدول شماره ۱: میانگین و انحراف معیار تعداد و شدت حملات میگرنی بیماران طی درمان

متغیر	گروه			
	قبل از درمان	دوره اول	دوره دوم	دوره سوم
	اول (تعادل منفی آهن)	دوم (آنمی فقر آهن)	سوم (آهن نرمال)	Pvalue
تعداد حملات				
قبل از درمان	6.1 ± 2.1	5.7 ± 1.7	5.8 ± 1.9	0.755
دوره اول	4.4 ± 1.6	4.2 ± 1.5	3.9 ± 1.5	0.455
دوره دوم	2.8 ± 1.3	2.4 ± 1.1	$3.8 \pm 1.7*$	0.001
دوره سوم	3.6 ± 1.4	3.3 ± 1.2	3.6 ± 1.4	0.643
شدت حملات				
قبل از درمان	9 ± 4.1	9.2 ± 1.3	8.9 ± 1.8	0.565
دوره اول	7.4 ± 1.4	7.3 ± 1.1	$4.1 \pm 1.6*$	< 0.001
دوره دوم	4.5 ± 1.9	4.3 ± 1.7	4.6 ± 1.6	0.731
دوره سوم	5.1 ± 1.7	4.7 ± 1.3	$4.2 \pm 1.4**$	0.046

* در مقایسه با دو گروه دیگر (آزمون تعییسی LSD) ** در مقایسه با گروه اول (آزمون تعییسی LSD)

نمودار شماره ۲: میانگین شدت حملات میگرنی بیماران در سه گروه درمانی طی مطالعه

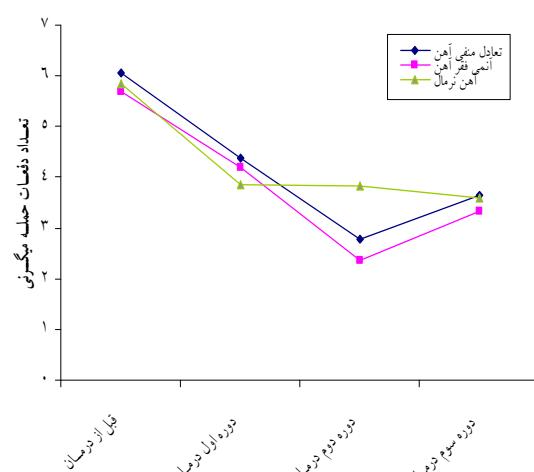
بحث:

در این مطالعه به بررسی تاثیر گذاری رفع کمبود آهن بر روی روند بهبود میگرن پرداخته شده است. ضمناً از یک گروه بیماران میگرنی با فرمول خون طبیعی جهت مقایسه نتایج بدست آمده استفاده شده است. نتایج این تحقیق نشان داد که علیرغم بهبود در شدت و تعداد حملات میگرن در هر سه گروه، تعداد حملات میگرنی گروه سوم مورد بررسی که فرمول خون طبیعی داشتند در دوره دوم درمان یعنی زمانی که آهن دریافت کردند نسبت به دو گروه دیگر به بطور معنی داری بیشتر می باشد. همچنین شدت حملات در دور اول درمان در گروه سوم بطور معنی داری نسبت به دو گروه اول و دوم کمتر می باشد. در دوره سوم نیز شدت حملات گروه سوم از شدت حملات گروه اول بطور معنی داری تکرار شده است. البته آنالیز واریانس مشاهدات تکرار شده کمتر است. نشان داد که کاهش معنی داری در تعداد و شدت حملات میگرنی طی مطالعه در همه گروه های درمانی پیدا شده است. همچنین این بررسی نشان داد که روند موجود در گروه های درمانی با یکدیگر متفاوت می باشد. بطوری که روند تعداد حملات و شدت حملات طی مطالعه برای دو گروه تعادل منفی آهن و فقر آهن با یکدیگر مشابه بوده اما شدت روند کاهشی در گروه سوم کمتر می باشد (جدول شماره ۱ و ۲).

علامت همراه سردرد در کل بیماران تهوع و استفراغ بود که در ۴۳ نفر (۴۷/۸٪) از بیماران رخ داده بود. در این مطالعه تمامی بیماران در هنگام حملات ترجیح می دادند در محیطی به دور از نور و صدا باشند.

تعداد حملات میگرنی گروه سوم (والپرات سدیم+آهن نرم) در دوره دوم درمان علیرغم اینکه از میانگین ۵/۸ به ۳/۸ رسید نسبت به دو گروه دیگر بطور معنی داری بالاتر بود ($P < 0.05$). همچنین شدت حملات در دوره اول درمان در گروه سوم بطور معنی داری نسبت به دو گروه اول و دوم کمتر بود ($P < 0.05$) در دوره سوم نیز شدت حملات گروه سوم از شدت حملات گروه اول بطور معنی داری کمتر بود ($P < 0.05$) (جدول شماره ۱).

مدل آنالیز واریانس مشاهدات تکرار شده (Repeated measure ANOVA) معنی داری در تعداد و شدت حملات میگرنی طی مطالعه در همه گروه های درمانی وجود داشت ($P < 0.05$). همچنین این مدل نشان داد که روند بهبود در گروه های درمانی با یکدیگر متفاوت می باشد ($P < 0.05$). بطوری که روند تعداد حملات و شدت حملات طی مطالعه برای دو گروه تعادل منفی آهن و فقر آهن با یکدیگر مشابه بوده اما شدت روند کاهشی در گروه سوم کمتر می باشد (جدول شماره ۱) (نمودار شماره ۱ و ۲).

نمودار شماره ۱: میانگین تعداد دفعات حمله میگرنی بیماران در سه گروه درمانی طی مطالعه

سردرد های تشنی به کمبود فاکتورهای ریوفلاوین، منیزیم و آهن در بروز این سردرد ها اشاره شده است (۱۵,۴).

با توجه به یافته های این مطالعه و اهمیت کاهش حملات سردرد، به نظر می رسد این یافته ها در خور توجه بوده و بررسی بیشتر در این زمینه ارزشمند می باشد.

نتیجه گیری:

با توجه به نتیجه این تحقیق می توان داروی آهن را جایگزین بخشی از تدابیر درمانی رایج در سردرد میگرن در افراد با آنمی فقر آهن قرار داد که عوارض سوء آن به طرز چشمگیری نسبت به سایر داروهای رایج در درمان میگرن کمتر خواهد بود.

تشکر و قدردانی:

بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد بخاطر تامین بودجه این تحقیق و کلیه کسانی که در امر تحقیق ما را یاری رساندند، خالصانه تشکر می شود.

متفاوت و از روند کاهشی دو گروه دیگر کمتر بود. در مطالعه قاسمی و همکاران تجویز قرص آهن به بیماران مبتلا به انواع سردرد های عروقی موجب کاهش معنی دار تعداد حملات و شدت سردرد در طی مدت مصرف و همچنین پایان دوره تجویز گردید (۲۰).

در مطالعات، بررسی مشابهی همانند آنچه که انجام داده این یافت نشد ولی مطالعات دیگر به طور غیر مستقیم به بررسی این موضوع پرداخته اند. Siva و همکاران در تحقیق خود بر روی ۵۶ بیمار مبتلا به آنمی سیکل سل نشان دادند که حدود ۵۰ درصد آن ها به سردردهای شدید و مکرر از نوع میگرن بدون اورا مبتلا بوده اند (۲۱) که این درصد نسبت به شیوع معمول میگرن بسیار بالاتر است. Sensing و همکاران در آمریکا در بررسی خود بر روی ۴۰ بیمار مبتلا به میگرن نشان دادند که بهبود وضعیت تغذیه و ارتقای کیفیت زندگی موجب کاهش چشمگیر در میزان و شدت حملات سردرد در ۸۰ درصد بیماران مورد تحقیق گردیده است (۲۲). در بعضی مطالعات نیز در مورد عوامل موثر بر

منابع:

1. Martin V. Diagnosis and classification of primary headache disorder: standard of care for headache diagnosis and treatment. Chicago: National Headache Found; 2006.
2. Lyngberg AC, Rasmussen BK, Jorgensen T. Prognosis of migraine and tension-type headache: a population-based follow-up study. Neurology. 2005; 65(4): 580-5.
3. Kachoui H, Ameli J, Sharifi M. [Evaluation of provoking factor of migraine attacks. Kowsar Med J. 2006; 11(3): 279-84.] Persian
4. Greenberg DA, Aminoff MJ, Simon PR. Clinical neurology. 7th ed. New York: McGraw Hill; 2009.
5. Wieb ER, Trouton KJ, Eftekhari A. Anemia in early pregnancy among Canadian women presenting for abortion. Int J Gynecol Obstet. 2006; 94(1): 1-60.
6. Verna M. Prevalence of anemia among urban school children of Punjab. Indian Pediatr. 2006; 35(12): 181-6.
7. El-shan F. Anemia among Egyptian adolescents: prevalence and determinants. EMHJ. 2006; 6(5): 1017-25.
8. Kasper DL, Braunwald E, Fauci A. Harrison Principles of Internal Medicine. 16th ed. New York: MacGrow Hill; 2005.
9. Looker AC, Dallman PR, Carroll MD. Prevalence of iron deficiency anemia in the United States. JAMA. 2007; 27(7): 973-6

- دکتر محمود غلامرضا میرزا^۱ و همکاران
10. Soltzfus RJ. Defining iron -deficiency anemia in public health term: a time for reflection. *J Nutr.* 2007; 13(1): 565-5.
 11. Georgief G. The role of iron in neurodevelopment: fetal iron deficiency and developing hippocampus. *Biochem Soc Trans.* 2008; 36(2): 1267-71.
 12. Thompson RA, Nelson CA. Developmental science and the medicine: early brain development. *Am Psychol.* 2007; 56(2); 5-15.
 13. Sandler M, Revelay MA, Glover V. Human platelet monoamine oxidase activity in health and disease: a review. *J Clin Pathol.* 2006; 34(3): 292-302.
 14. Youdim MB. Some properties of human platelet monoamine oxidase in iron deficiency anemia. *Clin Sci Mol Med.* 2006; 50(6): 479-85.
 15. Laube D. Over looked causes and treatments of menstrual migraine headaches. *Clin Obstet Gynecol.* 2005; 38(1): 196-205.
 16. Raskin NH. Headache including migraine and cluster headache. New York: Mac GrawHill; 2006.
 17. Gabriell M, Cremonini F, Fiore G. Association between migraine and celiac disease: result from preliminary case control and therapeutic study. *AM J Gastroenterol.* 2005; 98(3): 625-9.
 18. Keivani Z, Mirzaei M, Mahmoudzadeh M, Etemadifar SH, Rafieian M. [Evaluation the relationship between iron deficiency anemia and migraine headache in patients who referred to neurology clinic of Shahrekord University of Medical Science. *Iran J Nurs Res.* 2010; 23: 37-43.]Persian
 19. Dallman PR. Diagnosis of anemia and iron deficiency anemia: analytic and biological variations of laboratory tests. *Am J Clin Nutr.* 2006; 39(3); 937-41.
 20. Ghasemy K, Asghari A, Narenji F. [The effect of using iron tablet on decreasing vascular headache in women at productive age. *J Arak Univ Med Sci.* 2010; 12(4): 86-91.]Persian
 21. Siva GS, Vicari P, Figueiredo MS, Junior HC. Migraine mimicking headache and sicklecell disease: a transcranial Doppler study. *Cephalgia.* 2006; 26(6): 678-83.
 22. Sensing J, Marrongelle J, Johnson M. Treatment of migraine with targeted nutrition focused on improved assimilation. *Altern Med Rev J.* 2001; 488-94.

Iron therapy and migraine headache

Gholamreza-Mirzaee M (MD)¹, Kheiri S (PhD)², Khosravi Sh (MSc)³, Koshdel A (MD)^{*4},
Keyvani Z (MSc)⁵, Amini Z (MD)⁶

¹Neurology Dept., Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran, ²Clinical Biochemical Research Center, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran,
³Community Healths Dept., Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran, ⁴Medical Plants Research Center, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran, ⁵Nursing Dept., Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran, ⁶General physician, Shahrekord University of Medical Sciences, Shahrekord, Iran.

Received: 12/Oct/2011

Revised: 4/Nov/2011 Accepted: 22/Nov/2011

Background and aims: Migraine is a common form of headaches with no recognized mechanism and etiology. The relation between iron deficiency and migraine headache is not clear. This study was carried out to evaluate the effect of iron therapy on the frequency and severity of headache attacks in migraineurs with iron deficiency.

Methods: In this experimental study, 90 women with migraine headaches were designated into three groups (n=30 for each group). The first group had negative iron balance, the second group had iron deficiency anemia and the third group had normal iron level. All groups were treated in three periods of 45 days. Patients received sodium valproate in all periods and iron sulfate (50mg per day) in the second period of the study. The severity and frequency of headache attacks were recorded and compared in three groups. Data were analyzed using descriptive statistics and ANOVA.

Results: There were significant decrease in the frequency and severity of migraine attacks in groups one and two, compared with group three ($P<0.05$).

Conclusion: According to the findings, iron therapy seems to be beneficial in migraineurs with iron deficiency.

Keywords: Migraine headache, Iron deficiency anemia, Iron therapy.

Cite this article as: Gholamreza-Mirzaee M, Kheiri S, Khosravi Sh, Koshdel A, Keyvani Z, Amini Z [Iron therapy and migraine headache. J Sharekord Univ Med Sci. 2012 Feb, March; 13(6): 56-62.] Persian

***Corresponding author:**

Medical Plants Research Center Shahrekord, University of Medical Sciences, Rahmatieh,
Shahrekord, Iran, Tel: 00983813346692, E-Mail:nikakhosh@gmail.com